

ΕΤΟΣ 61ον

19 Μαΐου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 20 (3129)

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΩΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Μέσα στην Έκκλησία ο πιστός ζει μία διπλή πνευματική έμπειρία

Ή πρώτη είναι ή συμμετοχή στό μυστήριο τής ενσάρκου οικονομίας του Θεανθρώπου, στην κοινωνία τής χάριτος του Άγιου Πνεύματος και παιδαγωγείται στό θαύμα τής εν Χριστώ τελειώσεως του.

Ή δεύτερη έμπειρία είναι ή κοινωνία του μέ τους άλλους πιστούς ως κοινωνία ανθρώπων πιστών άλληλά και μέ όλες τής άδυναμίες και ατέλειές τους. Καί μέσα σ' αυτές καλοϋνται νά δείξουν άλληληεγγύη και κατανόηση ό ένας στόν άλλο, ώστε από κοινού νά αγωνίζονται για τόν κοινό σκοπό που είναι ή σωτηρία και ή θέωσή τους. Νά αναπτύξει ό καθένας έκκλησιαστικό ήθος και συμπεριφορά άπέναντι στόν όμόπιστο συνάνθρωπό του. Όπως λέει και ό άγιος Ί. Χρυσόστομος, από τή στιγμή που είναι κανείς άνθρωπος είναι φυσικό και αναγκαίο νά αναμιγνύεται, νά έπικοινωνεί μέ ανθρώπους.

Μέσα στόν κοινό χώρο τής Έκκλησίας δέν καταργείται ό άνθρωπος και ή κοινωνική του συμπεριφορά. Ήδη από τήν πρώτη Αποστολική Έκκλησία παρουσιάσθηκαν έκδηλώσεις ανθρώπινης άδυναμίας. Παραπονοϋνταν οι έλληνόφωνοι ότι παραγκωνίζονται στις τράπεζες τής αγάπης από τους έβραϊόφωνους πιστούς (Πράξ. 6,1). «Έγένετο γογγυσμός», δηλαδή παράπονα και διαμαρτυρίες μέσα στην πρώτη χριστιανική κοινότητα. Αυτό δείχνει ότι οι πιστοί μέσα στην Έκκλησία δέν παύουν νά είναι και άνθρωποι. Μπορεί ό κύριος σκοπός τους νά είναι ό φωτισμός και ό άγιασμός τους, όμως αυτόν τό σκοπό τόν προσεγγίζουν ως άνθρωποι «φέροντες άσθένειαν», δηλαδή μέ άδυναμίες και ατέλειες.

Ή θεία χάρη θεραπεύει και αναπληροΐ τής ανθρώπινες άδυναμίες

Έπειδή ό άνθρωπος δέν είναι άσώματος άλλα, όπως αναφέρει και ό Μέγας Βασίλειος, είναι διφυής, δηλαδή αποτελείται από ψυχή και σώμα, είναι έπόμε-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. 5' 1-7)

Ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμῶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρομένους ἑπτὰ, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τιμόνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἤξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

νο ὅτι, γιὰ νά προσεγγίσει τό πνευματικό μεγαλεῖο τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως, χρειάζεται βοήθεια. Καί μάλιστα ἀπό Ἐκείνον πού ἔζησε τήν ἀνθρώπινη φύση ὡς πραγματικός ἄνθρωπος, πλὴν τῆς ἁμαρτίας.

Ὁ Κύριος εἶναι τέλειος Θεός ἀλλήλᾳ καί τέλειος ἄνθρωπος. Δέν παύει ὁμως νά γνωρίζει ὅσο κανεῖς τίς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες μας καί ἀτέλειές μας. Γι' αὐτό καί στό συγκεκριμένο πρόβλημα φώτισε τοὺς Ἀποστόλους νά μεριμνήσουν ἄμεσα καί νά καλυφθοῦν οἱ ἀνάγκες πού προέκυψαν.

Δόθηκε ἡ λύση μέ τή σύσταση τοῦ θεσμοῦ τῶν Διακόνων. Συμβούλησαν τοὺς πιστοὺς νά διαλέξουν ἑπτὰ ἄνδρες πού διακρίνονταν γιὰ τήν ἀρετή τους, τῇ θεῖα φώτιση καί τῇ σύνεσή τους, ὥστε νά ἀναλάβουν τήν πρόνοια κάλυψης τῶν ἀναγκαίων τροφῶν γιά ὅλους, χωρίς νά παραθεωρεῖται κανεῖς.

Καί ἡ προτροπή τῶν Ἀποστόλων ἔλαβε σάρκα καί ὀστά. Ἐπιλέγησαν οἱ καλύτεροι. Παρά ταῦτα ὁμως χρειάσθηκε νά προσευχηθοῦν γι' αὐτούς οἱ Ἀποστολοι καί νά ἐπιθέσουν τά ἀποστολικά τους χέρια πάνω στίς κεφαλές τῶν ἐκλεγμένων ὑποψηφίων γιὰ νά ἔλθει ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Διότι ἡ χάρις θεραπεύει καί ἐνισχύει τήν ἀσθένεια τῆς ἀνθρώπινης φύσεως καί ἀναπληρώνει μέ τή δωρεά τῶν θείων χαρισμάτων τίς ἀνθρώπινες ἐλλείψεις. Μέ αὐτό τόν τρόπο, δηλαδή τῇ χειροτονίᾳ τῶν Διακόνων ἀπό τοὺς Ἀποστόλους, καλύφθηκε ἡ ἀνάγκη τῶν πιστῶν πού συνευρίσκονταν στίς τράπεζες τῆς ἀγάπης τῆς πρώτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καί ταυτόχρονα θεσμοθετήθηκε ὁ πρῶτος βαθμὸς τῆς Ἱερωσύνης, ὁ βαθμὸς τοῦ Διακόνου.

Ἡ κοινωνική ἀλληλεγγύη συστατικό γνώρισμα τῆς Ἐκκλησίας

Ὁ Χριστός εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας καί ὁ μόνος φιλόανθρωπος Κύριος.

Μετάφραση τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατά τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, ὅταν οἱ μαθηταὶ ἐπληθύνοντο, ἄρχισαν παράπονα τῶν Ἑλληνιστῶν κατὰ τῶν Ἑβραίων, διότι παρημελοῦντο αἱ χῆραι τῶν κατὰ τὴν καθημερινὴν διανομήν. Τότε οἱ δώδεκα προσκάλεσαν ὅλον τὸ σῶμα τῶν μαθητῶν καὶ εἶπαν, «Δέν εἶναι σωστό νά ἀφήσωμεν ἑμεῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ νά ὑπηρετοῦμε σέ τραπέζια. Ἄναζητήσατε λοιπόν, ἀδελφοί, ἐπτά ἄνδρας μεταξύ σας πού νά χαίρουν καλῆς φήμης, πλήρεις ἀπό Ἅγιον Πνεῦμα καὶ σοφίαν, τοὺς ὁποίους θά τοποθετήσωμεν εἰς τὸ ἔργον αὐτό, ἑμεῖς δέ θά ἀφοσιωθοῦμε εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόγου». Αὐτὰ πού εἶπαν, ἄρσαν σ' ὅλους καὶ ἐδιάλεξαν τὸν Στέφανον, ἄνδρα γεμάτων πίστιν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, καὶ τὸν Φίλιππον, τὸν Πρόχορον, τὸν Νικάνορα, τὸν Τίμωνα, τὸν Παρμενᾶν καὶ τὸν Νικόλαον, ὁ ὁποῖος ἦτο προσήλυτος ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν. Αὐτοὺς ἔφεραν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων οἱ ὁποῖοι προσευχήθηκαν καὶ ἔθεσαν ἐπάνω τους τὰ χέρια. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ διεδίδετο, ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ πῦξανε πάρα πολὺ καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς ὑπήκουαν εἰς τὴν πίστιν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Διῆλθε τὴν ἐπίγεια ζωὴ Του εὐεργετώντας τοὺς συνανθρώπους Του μέσα στὴν κοινωνία. Αὐτὸς ὀριοθέτησε τὴ χριστιανικὴ κοινωνικὴ συμπεριφορὰ πλέγοντας «ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν», γιὰ νά μετατρέψει τὴν ἀνθρώπινη κοινωνία σέ κοινωνία ἀγάπης καὶ προσφορᾶς. Ἐκεῖνος εἶναι πού ἐλευε χωρὶς ὑποτιμητικὲς διακρίσεις. Καὶ θέλει ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νά γίνουν ἓνα, μιά κοινωνία ἀγάπης Θεοῦ «ἵνα ὦσιν ἓν», ὅπως παρακάλεσε τὸν Πατέρα Του στὴν Ἀρχιερατικὴ Του προσευχή.

Τί ἄραγε ἐμποδίζει τίς σύγχρονες κοινωνίες νά κάνουν πράξη αὐτὴ τὴν οὐράνια ἐπιδίωξη; Οἱ προσωπικὲς ἀμαρτίες τοῦ καθενός; Τὰ προσωπικά μας πάθη; Γιατί δέν τὰ παραμερίζουμε μέ τὴ βοήθειά Του; Ἐκεῖνος μᾶς προτρέπει νά πᾶμε κοντά Του, ὅσοι εἴμαστε κουρασμένοι ἀπὸ τὰ προσωπικά μας λάθη καὶ φορτωμένοι ἀπογοήτευση ἀπὸ τίς κοινωνίες πού ἔφτιαξαν τὰ διάφορα συμφέροντα. Καὶ ἔχει τὴ δύναμιν νά μᾶς ἀνακουφίσει, νά μᾶς ἀναπαύσει. Ἄρκει νά τὸν πιστέψουμε. Ἐκεῖ βρίσκεται τὸ κλειδί πού θά ξεκλειδώσει τὴ σκληρότητα τῆς καρδιάς μας γιὰ νά εἰσελθεῖ ἡ ἀπλότητα τῆς χάριτος.

Παράδειγμα ὁ ἅγιος Στέφανος πού, γιὰ τὴν πίστη του καὶ τὴν προσφορὰ του στὴν ἀγάπην τοῦ πλησίον, ἀξιώθηκε νά δεῖ τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ δεξῶν τοῦ Πατρός, ἐνῶ οἱ ἐπιλήσμονες φαρισαῖοι καὶ γραμματεῖς παρέσυραν τὸν ὄχλον νά τὸν λιθοβολήσῃ. Παράδειγμα καὶ ἡ ἀσθενὴς γυναικεία φύση τῶν Μυροφόρων πού πρόσφεραν τίς ὑπηρεσίες τους στὴ διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης καὶ ἀξιώθηκαν νά γίνουν οἱ πρῶτοι κήρυκες τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

19 Μαΐου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δέ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καί τοῦ νυκτερινοῦ
μαθητοῦ Νικοδήμου». Πατρικίου ἱερομ. ἐπισκ. Προύσπης καί τῶν σὺν αὐτῶ. Τῶν 13
ὀσιομαρτύρων μοναχῶν τῆς μονῆς Παναγίας Καντάρas Κύπρου τῶν καέντων
ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοφρόνων († 1231).
Ἦχος: β' – Ἑωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Πράξ. στ' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ιε' 43 - ιστ' 8.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 26 Μαΐου, τοῦ Παραλύτου.
Ἀπόστολος: Πράξ. θ' 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ε' 1-15.

Ἀπό τὴν ἄλληλη πλευρά ὁμως, ὅσοι νιώθουμε συνειδητὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας νά μὴν περικαρακωνόμαστε στὴν προσωπική μας σωτηρία καί μόνο. Ἀλλὰ νά δείξουμε πνεῦμα ἀλληλεγγύης χωρὶς διακρίσεις σέ ὅσο τό δυνατόν περισσότερους ἀνθρώπους. Γιά νά νιώσουν τὴ ζεστασιά τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης. Γιά νά πειθοῦν ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι κοινωμία ἀγάπης καί ἀγκαλιᾶζει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

Η ΓΝΩΣΗ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ

«Ἡ γνώση τῶν Γραφῶν δέν εἶναι ἄσκοπη, ἀλλὰ ὑπηρετεῖ κάποιο τέλος· ἀναποκρίνεται σέ κάποιον ἱερό σκοπό. Ἐμπλουτίζει τὸν ἄνθρωπο μέ τὴ σοφία τοῦ Θεοῦ «εἰς τὸ εὐρεῖν τὴν σωτηρίαν», ἀφοῦ ὅπως παρατηρεῖ ὁ Χρυσόστομος, «αἱ Γραφαὶ ὑποτίθενται τὰ πρακτέα καί τὰ μὴ πρακτέα» δηλαδή, «οἱ Γραφές διδάσκουν αὐτὰ πού πρέπει νά πράττουμε κι ἐκεῖνα πού ὀφείλουμε νά ἀποφεύγουμε». Ἀληθινὴ σοφία εἶναι ἐκεῖνη πού ὀδηγεῖ στὴ σωτηρία».

Ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Σεβ. Μητρ. Νέας Σμύρνης κ. Συμεῶν, Οἱ Αποστολοὶ τῶν Κυριακῶν, κείμενο-μετάφραση καί ἐρμηνευτικὰ σχόλια, Τόμ. Β', τῶν ἐκδ. τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευὴ καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr